

Un perill greu

per

M. TOST I PUNYET

L'ESTAMENT mèdic ha passat per episodis de tota mena. En el temps florent del poble grec, veiem a Hipòcrates a l'illa de Cos, com a tots els metges d'aquella època, voltat d'un gran prestigi científic i esplèndidament remunerat econòmicament. A Galèn, a Pèrgam, li succeeix el mateix.

Amb l'imperi del despotisme a l'edat mitjana, on els petits tirans predominaven, es produí en el poble un defalliment, el qual ocasionà una incultura i un empobriment.

És en aquest temps que veiem la vida del metge trista i desesperada.

Podríem citar exemples d'altres èpoques. Però, més val ocupar-nos de l'estat actual.

Avui l'estament mèdic és innegable que passa una profunda crisi econòmica. Aquesta crisi engendra una altra crisi, que és d'entusiasme pel nostre Sindicat, en un petit nombre d'espirits emmarcats en el camp sindical.

Els metges de la ciutat no es guanyen la vida. En això, i en res més, rau l'essència del problema.

Si els metges estiguessin satisfets de llurs ingressos, les censures es convertirien en lloances. Parlem, doncs d'un tema tan interessant.

La llei coneguda amb el nom de l'oferta i la demanda és inexorable arreu del món. Cap govern del nostre país, ni de l'estranger, no ha pogut evitar l'augment descarat del preu de l'habitatge i dels queviures que es produí durant la tragèdia europea de la gran guerra.

És evident que el nombre de metges augmenta considerablement a les grans poblacions de Catalunya, fins a l'extrem que hi ha ciutat on l'augment, en pocs anys, ha estat d'un cinquanta per cent.

Repercuteix, també, en el metge la crisi econòmica que encareix per igual el comerç i la indústria. La desvaloració dels productes agrícoles és una realitat alarmant.

* * *

En l'actualitat produeix el dispensari gratuït més estralls que les mutualitats, curanderismes i altres plagues conegudes.

El nombre de dispensaris gratuïts és enorme. Se'n troben arreu i de tota mena. En els hospitals i alguns repetits. Dispensaris municipals, antituberculosos, antiveneris, contra la mortalitat infantil. Mai no acabariem.

Aquests dispensaris la majoria són un model. Personal científic capacitat, moblatge atractiu, utilitatge excellent. Conseqüència: un èxit. Fins on arriba? Són mil els malalts que hi acudeixen diàriament? Són cinc mil? Qui sap-lo.